

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр.*** 20.082013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – ***, в публично заседание проведено на тридесет и първи юли през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Г.

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 360/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Д.А.Г.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2594, с което ѝ е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че акта не съответства на целта на закона и отпуснатото ѝ обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да ѝ се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището ѝ в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община ***. Жалбоподателката поддържа жалбата и иска отпускане на цялата сума по оценката.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Административен съд ***, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, участник в административното производство и разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 13/Д-1010-1 от 05.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в

законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 50 от 22.05.2012г. до Кмета на община *** жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община *** е издал заповед за сформиране на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани вида и характера на вредите. Комисията е дала заключение, че по сградата има недопустими деформации. Предложено е да се направи проект за укрепване с фундаменти, колони, греди и пояси и след изпълнението му сградата ще е годна за експлоатация. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности експертите са направили количествено-стойностната сметка, която е в размер на 5517лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53''б'' под т. 2594, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие в размер на 3 696лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало мотивирано произнасяне по него.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със

законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община *** и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се окажа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 000мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. В случая след като ответника е приел, че молителката е пострадало лице от природно бедствие, което обстоятелство безспорно се установява от приложените по делото доказателства, е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране по реда на чл. 22 от правилника, във връзка с чл. 29, ал. 2 от правилника и пар. 1 от допълнителните му разпоредби. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. Дори да се игнорират тези правни норми и да се възприеме приетото принципно решение на МКВП при МС, с което е взето решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата, то в случая се налага убеждението, че не е спазен и приетия праг от 70% за подпомагане /оценка на експерт 5516.52лв. x 0.70=3861.56лв., а не 3696лв./. Да, действително разликата не е голяма, но при липсата на ясни критерии и изложени мотиви за размера на помощта, защо тази разлика следва да е в ущърб на лицето. Дали се касае за грешка в пресмятането, при липса на изложени фактически и правни основания, както и мотиви в тази връзка настоящия състав не може да замести волята на органа и да му дописва основания и мотиви. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който не успя да докаже как е определил размера на помощта за възстановяване.

След като този съществен момент не е изследван от административния орган въобще, а преценката е предоставена на него се налага отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, защото липсват изложени мотиви и фактически основания и няма произнасяне по реда на чл. 22 от правилника и връщане делото като преписка за ново произнасяне по молбата на Д.А.Г.,*** с указание административния орган да определи финансовата помощ в съответствие с разписания в правилника ред. Също така следва да се съобрази, че в случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или му предостави средства, с които да възстанови част от щетите по имота си, но не и да го обезщети напълно за

нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество.

Страните не претендират разноси поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд ***

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на Д.А.Г.,*** решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2594, в частта, с която ѝ е предоставена помощ в размер различен от посочения от експерт оценителите.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС за произнасяне по искането на Д.А.Г.,*** заявено с молба вх. № 50 от 23.05.2012г. касателно разликата до 5 516.52лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: